27/12/2020

Ως Προφήτης, ως Απόστολος, ως Μάρτυς…

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Μέσα στο κλίμα της πανευφρόσυνης χαράς της μεγάλης Δεσποτικής εορτής της Χριστού Γεννήσεως και με την παρουσία λιγοστών προσώπων, όπως επιβάλλουν τα υγειονομικά μέτρα της πανδημίας, ενεθρονίσθη σε μία σεμνή και λιτή τελετή ο πρότριτα εκλεγείς Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Γενεσίου Θεοτόκου Δαδιάς, της Ιεράς Μητροπόλεως Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου, Αρχιμανδρίτης Θεόφιλος (Βασιλάκος), την μεσημβρία της 26ης Δεκεμβρίου ε.έ., από τον οικείο Μητροπολίτη Σεβασμιώτατο κ. Δαμασκηνό, παρουσία εκπροσώπων της Περιφερείας Ανατολικής Μακεδονίας- Θράκης, του Δήμου Σουφλίου και των μελών της αδελφότητος της Ιερας Μονής. Της ενθρονίσεως προηγήθηκε η Θεία Λειτουργία, τον δε ενθρονιζόμενο προσήγαγαν ο Ηγούμενος της Ιερας Μονής Αγίας Σκέπης Νέας Βύσσας Αρχιμ. Βαρθολομαίος Αστεριάδης και ο Προιστάμενος της Ιεράς Μονής Αγίας Παρασκευής Διδυμοτείχου Αρχιμ. Κύριλλος Κολτσίδης.

Ο Σεβασμιώτατος προσφωνώντας τον ενθρονιζόμενο, μεταξύ άλλων, ανεφέρθη στην ιστορία της Μονής και τις δοκιμασίες που υπέστη από τους Τούρκους και τους Βούλγαρους κατακτητές. Στη συνέχεια, παίρνοντας παράδειγμα από το

πρόσωπο του αγίου Ιωσήφ του Μνήστορος, σημείωσε ότι οι μοναχικές αρετές είναι η υπακοή, η εργατικότητα και η σιωπή, καρπός και οι τρεις της βαθειάς πίστεως που πρέπει να διακρίνει τον ορθόδοξο μοναχό. Επίσης τόνισε ότι ο μοναχός στο σύγχρονο κόσμο πρέπει να έχει προφητική ενόραση και να είναι οδηγός, να έχει ιεραποστολικό ζήλο όπως οι απόστολοι και μαρτυρικό φρόνημα, θυσιάζοντας εαυτόν καθημερινά προκειμένου να ακολουθεί τον εράσμιο της καρδιάς του, τον Χριστό. Τέλος, ο Σεβασμιώτατος κάλεσε τον ενθρονιζόμενο, αναλαμβάνοντα τα υψηλά και υπεύθυνα καθήκοντα του Ηγουμένου της συγκεκριμένης Μονής, να έχει πάντοτε υπ όψιν του ότι παράλληλα με τα εκκλησιαστικά του καθήκοντα έχει και εθνική αποστολή, διότι η Μονή της Δαδιάς, ως εκ της θέσεώς της, δίπλα στα σύνορα της Πατρίδας, δεν είναι μόνο ένας θρησκευτικός πυλώνας αλλά συγχρόνως και εθνικός για τους ακρίτες της περιοχής.

Στην αντιφώνησή του ο νέος Ηγούμενος, μεταξύ άλλων, είπε: «…Άρρητο όντως το μυστήριο της θείας οικονομίας, ανεξιχνίαστες οι βουλές του Υψίστου και μυστηριώδες και θαυμαστόν το πώς ο Θεός μας επιλέγει για εργάτες του, πώς κατευθύνει τα βήματά μας και κυρίως πώς κατεργάζεται την πολυπόθητη σωτηρία μας!

»Τούτη την σημαντική ώρα έρχονται στο νου μου τα λόγια του Αγίου Θεοδώρου

του Στουδίτου, ο οποίος λέει σε ένα πνευματικό του παιδί, που πρόκειται να ηγηθεί μιας μικράς αδελφότητος, «παιδί μου, του λέει, θέλω να κρατήσεις πολύ ψηλά το μοναχικό ιδεώδες, να μην διαψεύσεις τις ελπίδες μου, να μην διαμερίσεις ποτέ την ψυχή και την καρδιά σου σε τόπους μακρινούς, έρημους και ξένους προς την Ιερά παράδοση μας, αλλά αντίθετα θέλω να αναλώσεις τον εαυτό σου στην λατρεία του Θεού, στην διακονία των αδελφών και στο πνευματικό σου καταρτισμό.»

»Προβληματίζομαι πολύ με τους λόγους αυτούς και καταθέτω την επιθυμία της καρδίας μου τούτη την ευλογημένη ώρα να κρατήσω και εγώ ο ταπεινός και ευτελής, πολύ ψηλά το μοναχικό ιδεώδες, να μείνω σε όσα η Αγία μας Εκκλησία και η Ιερά παράδοση μας, επιθυμούν, προτρέπουν και μας διδάσκουν όλους αυτούς τους αιώνες, να ακολουθήσω τον ερασμιώτατο Νυμφίο της ψυχής μου, Ιησού Χριστό, τον οποίο ηγάπησα παιδιόθεν και να αναλώσω και εγώ τον εαυτό μου, στη λατρεία του Θεού, στην επίκληση του ονόματος της Υπεραγίας Θεοτόκου, της και προστάτιδος της Ιεράς Μονής μας και στην διακονία τόσο των αδελφών, όσο και των ευλαβών προσκυνητών της Ιεράς Μονής μας. Αλλά και σε κάτι άλλο να συνεχίσω με την ευχή σας, Σεβασμιώτατε, να διακονώ με τον ίδιο ζήλο και να προσφέρω στο λατρευτικό, ποιμαντικό, πνευματικό και κοινωνικό έργο της τοπικής μας εκκλησίας, από το οποίο όχι μόνο δεν θέλω να απομακρυνθώ, αλλά θα προσπαθήσω όση μοι δύναμις να εργασθώ στο ευλογημένο αυτό γεώργιο του Θεού, κάτω από την δική σας πάντοτε ευχή, ευλογία, προτροπή και αγάπη.

»Την ώρα όμως αυτή, της αναρρήσεώς μου στον ηγουμενικό θρόνο της ιστορικής και παλαιφάτου μέσα στους αιώνες Ιεράς Μονής μας, όπου ιερό δέος καταλαμβάνει την ψυχή μου, χρέος ιερό αισθάνομαι να ευχαριστήσω ανθρώπους, οι οποίοι συνήργησαν στην κατά Θεόν προκοπή μου και τους οποίους πάντοτε έχω στην καρδιά μου και στην προσευχή μου και τους οποίους κρατώ μέρα και νύχτα, πολύ ψηλά μέσα στο εικονοστάσι της καρδιάς μου…

»Τούτη την ώρα αναλογίζομαι με ιερά συγκίνηση και τον μακαριστό Γέροντά μου, αείμνηστο Μητροπολίτη Λαρίσης και Τυρνάβου κυρό Ιγνάτιο, από τον οποίο έλαβα

τους δύο βαθμούς της ιεροσύνης και κοντά του υπηρέτησα για πολλά έτη, ως Αρχιδιάκονος και Αρχιμανδρίτης, στην ευλογημένη πόλη του Αγίου Αχιλλίου, την Λάρισα. Και ομολογώ ότι η μαθητεία μου κοντά του, ήταν ένα πνευματικό σχολείο, μέσα στο οποίο εσπούδαζε και εδιδάσκετο κανείς την εφαρμοσμένη, αληθινή, αυθεντική, ανυπόκριτη, ευαγγελική αγάπη! Πιστεύω θα χαίρεται σήμερα η μακαρία ψυχή του, από την βασιλεία των ουρανών, που θα βλέπει, Σεβασμιώτατε και εμένα, τον ταπεινό του διάκονο, αλλά και εσάς τον ηγαπημένο και καρδιακό του φίλο.

»Ευχαριστώ ακόμη και τον πνευματικό μου πατέρα, τον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Χριστιανουπόλεως κ. Προκόπιο, ο οποίος σήκωσε τα βάρη της ψυχής μου από μικρό παιδί, στην ενορία του Αγίου Παντελεήμονος Αχαρνών και με κατηύθυνε με πόνο και αγάπη, βοηθώντας με, όσο κανείς άλλος, στην καλλιέργεια της ιερατικής μου κλήσεως και στις επιλογές της ζωής μου. Ακόμη ευχαριστώ τους κατά σάρκα γονείς μου, Πέτρο και Μαρία, που χαίρονται σήμερα με τη χαρά μου και πού με μεγάλωσαν πραγματικά και με ανέθρεψαν εν παιδεία και νουθεσία Κυρίου. Οι προσευχές μου θα είναι πολλές, προς εκείνους πάντοτε καθώς και προς τον ηγαπημένο μου αδελφό και την οικογένειά του.

»Τέλος θα ήθελα να ευχαριστήσω ιδιαίτερα τους εκλέξαντάς με, αγίους αδελφούς και πατέρες, θα ήθελα να τους υποσχεθώ ότι εδώ θα είναι το σπίτι τους, αλλά και το πνευματικό καταφύγιο τους, εκείνο που θα αναγεννά και τις δικές τους καρδιές, αλλά και τις καρδιές όλων εκείνων, που θα προστρέχουν στο ευλογημένο αυτό θρονί της Παναγίας μας.

»Περαίνοντας, θα ήθελα να σας παρακαλέσω, μέσα από τα βάθη της καρδιάς μου, Σεβασμιώτατε Πάτερ και Δέσποτα και αγαπητοί μου αδελφοί, αδιαλείπτως να προσεύχεσθε, όπως μου χαρίσει ο παντεπόπτης Θεός, σύνεση, ταπείνωση, διάκριση, υπομονή και αγάπη, ώστε και με τις πρεσβείες της κυρίας Θεοτόκου, της Δαδιώτισσας, να διακονήσουμε θεαρέστως, τον ιερό αυτό τόπο, τον επίγειο αυτό παράδεισο, με μοναδικό σκοπό να μην μας στερήσει ο Κύριος και την επουράνια βασιλεία του. Αμήν!

Ακολούθησε εόρτιος τράπεζα με περιωρισμένο αριθμό συνδαιτημόνων.